

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

Külön szám!

„Kollégium – 2004“

**ORSZÁGOS
SZAKMAI KONFERENCIA**

az Oktatási Minisztérium támogatásával

XIV. évfolyam

2004.

12.szám

Balaton Kollégium, Fonyód

„Kollégium – 2004“ országos konferencia

A Kollégiumi Szövetség "Kollégium – 2004" címmel országos konferenciát rendezett 2004. december 3-tól 5-ig Fonyódon, a Hotel Sport szállodában.

A konferencia témája: a közoktatási kollégiumok szakmai fejlesztése volt. *Célja:* a szakmai fejlődési és fejlesztési koncepció kimunkálása annak érdekében, hogy az intézményhálózat képes legyen megfelelni alapvető társadalmi funkciójának (esélyteremtés, hátránykompenzáció, tehetségmentés). A konferencián részt vettek a megyei kollégiumi szakmai munkaközösségek delegáltjai, a megyéenként és a fővárosban szervezett előrendezvények küldöttei, összesen kb. 120 fő.

A konferencia péntek délután 17 órakor vette kezdetét. A rendezvényt *Pap Nikolett* és *Körműves Krisztina*, a fonyódi Balaton Kollé-

gium diákjai nyitották meg. Az Oktatási Minisztérium üdvözlését *Dr. Simon István*, a minisztérium kollégiumi szakreferense olvasta fel. Ezt követően *Horváth István*, a Kollégiumi Szövetség elnöke ismertette a kollégiumi intézményhálózat jelenlegi helyzetét, az elért eredményeket, a meglévő és megoldásra váró gondokat, majd *Benda János* ügyvivő az elkövetkezendő időszak szakmai feladatairól tartott bevezető előadást.

A következő nap a résztvevők szekcióülések keretein belül folytatták munkájukat a következő területeken:

1. A foglalkozások tartalmi és módszertani kínálatának bővítése

A szekció vezetői:

Nagy Kálmán kollégiumigazgató, szakértő, Székesfehérvár
Szallár Csabáné kollégiumvezető, szakértő, Szombathely

2. A nevelés gyakorlata és az országos alapprogram kapcsolata

A szekció vezetői:

Dr. Simon István kollégiumvezető, egyetemi oktató, Budapest
Peleiné Vesza Judit kollégiumigazgató, szakértő, Debrecen

3. A minőségirányítás szerepe, gyakorlata

A szekció vezetői:

Litresits Józsefné kollégiumvezető, szakértő, Mosonmagyaróvár
Jusztin László kollégiumigazgató, szakértő, Szolnok

4. A nevelőtanár-továbbképzés rendszere

A szekció vezetői:

Dr. Benedek István kollégiumigazgató, egyetemi oktató, Budapest
Veres Katalin kollégiumigazgató, szakértő, Budapest

Az ebédet követő szünetben lehetőség nyílt arra is, hogy *Minczinger Katalin* múzeumigazgató vezetésével Fonyód történeti nevezettségével ismerkedjenek a résztvevők. A szekcióülések délután 16 óráig tartottak, igaz többen hangsúlyozták, hogy még ez a nap is kevés volt arra, hogy valamennyi kérdést teljes részletességgel megtárgyaljanak.

17 órakor pódium-beszélgetés következett a kollégiumok fejlődését gátló külső tényezőkről, a kollégium és a társadalmi mobilitás kérdésköréről. Ennek meghívott résztvevői: *Arató Gergely*, az Oktatási Minisztérium államtitkára, *Varga László*, a Pedagógusok Szakszervezetének elnöke, *Keszei Sándor*, a Szülők Országos Egyesületének elnöke, *dr. Sáska Géza*, az Ön-

Kollégium

Készült:

az Oktatási Minisztérium támogatásával

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért“ Sajtóalapítvány megbízásából
Felelős kiadó: Horváth István *Főszerkesztő:* Benda János *Alapító főszerkesztő:* dr. Benedek István
Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Takács Ernő, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán,
Szerkesztőség címe: Kőrösy László Középiskolai Kollégium 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/412-813
Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; *Előfizethető a kiadó címén:* 1417 BUDAPEST, Pf.:11. Tel./fax: (1) 352-9601
E-mail: kollegiumiszovetseg@mail.axelero.hu *Honlap:* www.kollegiumiszovetseg.axelero.hu *Példányszám:* 1500 *Ára:* 200 Ft

A konferencia megnyitása

Balról: Benda János, Ringhofer Ervin, Horváth István, dr. Simon István

kormányzati Szövetségek szóvivője és *Horváth István*, a Kollégiumi Szövetség elnöke. A résztvevők kérdéseire a meghívott vendégek válaszoltak, természetesen az általuk képviselt intézmények, szervezetek álláspontja szerint. Fontos, hogy a vendégek mindegyike jobbitó, a kollégiumok fejlődését elősegítő szándékkal foglalt állást valamennyi témakörben. A kérdések

segítettek abban is, hogy ezen intézményrendszerrel alaposabb ismereteket szerezzenek. A kollégiumokról kialakított vélemény, megítélés szempontjából ennek meghatározó jelentősége van, különösen az intézményhálózattal kapcsolatos döntések meghozatalában. A konferencia résztvevői nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgatták a válaszokat, melyek sok

esetben újabb megválaszolásra váró kérdéseket vetettek fel. Nem véletlen, hogy a fórum befejezésének ideje túllépte az erre megszabott időt. A vendégek külön megköszönték a részvétel lehetőségét és azokat az ismereteket, melyek a kollégiumok mai helyzetére, tevékenységére, működési problémáira rávilágítottak.

Este 8 órakor került sor a fogadásra, melyen Fonyód polgármestere, *Miseta István* köszöntötte a konferencia résztvevőit. Hangsúlyozta a kollégiumok kiemelt jelentőségét az esélyteremtés, a hátránykompenzáció, a tehetségmenítés terén. Örömet fejezte ki, hogy Fonyód adhat otthont ennek az országos rendezvénynek. Egy olyan iskolaváros, mely hagyományosan megbecsüli a tudást, segíti az ahhoz vezető utat. Javasolta, hogy mindenki szakítson időt arra is, hogy ismerkedjen a város páratlan természeti szépségeivel, esztétikus környezetével, fejlődésével. Jókívánságát fejezte ki, hogy a résztvevők eredményesen fejezzék be ezt a tanácskozást.

A pódium-beszélgetés vendégei

Balról: Arató Gergely, Varga László, Keszei Sándor, dr. Sáska Géza

Vasárnap került sor a szekcióvezetők beszámolójára. Az egyes megállapításokat, véleményeket *Horváth István*, a Kollégiumi Szövetség elnöke összegezte, melynek eredményeként a konferencia záronyilatkozatot fogadott el. Összességében elmondható, hogy szakmai szempontból rendkívül hasznos tanácskozásra került sor. A résztvevők száma, a konferenciáról alkotott véleménye is jól mutatja, hogy a kollégiumokban dolgozó pedagógusoknak rendkívül fontosak az ilyen szakmai megbeszélések, hiszen az itt szerzett ismeretek, a vitákban kiérlelődő közös álláspontok érdemi módon hozzájárulnak az intézményhálózat fejlődéséhez.

Köszönet illeti az Oktatási Minisztériumot, hogy támogatta a konferencia megrendezését és a színvonalas lebonyolításért.

- Szerk. -

A minőségügy szerepe, gyakorlata a középiskolai kollégiumokban

Középen: Litresits Józsefné

A szekciót vezette: Litresits Józsefné kollégiumvezető, kollégiumi szakértő Mosonmagyaróvár, Kossuth L. Gimnázium Kollégiuma.

A kollégiumi konferencia minőségügygel foglalkozó szekciójában a résztvevők szinte az ország valamennyi megyéjét képviselték. Szerecsényesen alakult a jelentkezők aránya abból a szempontból is, hogy közel azonos számban voltak jelen a szekcióban az önálló és a nem önálló kollégiumok küldöttei.

A szekció vezetését **Jusztin László kollégiumigazgató, kollégiumi szakértő (Szolnok, Városi Kollégium)** segítette és egészítette ki az önálló kollégiumokban folyó minőségügyi helyzetkép felvázolásával, ill. a továbblépés lehetőségeinek számbavételével. Szakszerű, értékes munkáját ezúttal is köszö-

nöm.

A minőségügyi szekció munkája a konferencia második napjának délelőttjén a résztvevő kollégiumok vezetőinek, képviselőinek rövid prezentációjával kezdődött.

A kollégákat arra kértük, hogy intézményük bemutatása során vázolják fel, hogy a minőségügy területén eddig milyen utat jártak be, milyen eredményeik vannak, milyen segítséget tudnak nyújtani a minőségirányítási rendszert még csak most építgető kollégiumoknak, ill. milyen segítséget várnak az e téren már komoly eredményt elért intézményektől.

A délelőtti szekció második részében Jusztin László mutatta be a szolnoki Városi Kollégium kialakulását, működését, az intézmény minőségirányítási rendszerét és az eddig elért szép eredményeket. Az

előadó szemléletes, szakszerű ismertetőjéből hasznos információkhoz juthattak azok az intézményvezetők, akik ugyan rendelkeznek már valamiféle rendszerrel, de a továbblépést, a továbbfejlesztést még különféle belső-külső tényezők akadályozzák.

Ezt követően Litresits Józsefné a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Gimnázium és Kollégium egyedi minőségfejlesztési modelljét, a KLG modellt ismertette a résztvevőkkel. A prezentáció során a hallgatóság képet kapott arról, hogy az intézményben folyó mintegy másfél évtizedes innováció milyen eredményekhez vezetett. Az első elismerést a IIASA-Shiba pályázat hozta 2001-ben. A KLG modell oklevelet, egyéni kategóriában az igazgató fődíjat kapott. A 2002-es Közoktatás Minőségéért Díj (KMD) és a 2003-as Európai Kiválóság Díj (EQA) pályázatok nemcsak sikeresek voltak, de rendszerfejlesztést is indukáltak. Az EQA pályázaton, ami a legrangosabb európai minőségi díj, a Kossuth Lajos Gimnázium és Kollégium, döntős helyezést ért el.

A pályázatok segítségével az intézményi önértékelési mutatók nemcsak hazai, de nemzetközi mutatókkal is összevethetők lettek. Az intézményi önértékelési rendszer kiterjedt, Európa-kompatibilité vált.

A kollégium vezetője, aki az iskolai minőségvezetés tagja is, bemutatta a kollégiumi minőségfejlesztési rendszer kialakulásának folyamatát. A hallgatók képet kaphattak egy nem önálló kollégiumi minőségfejlesztési rendszerről, a kollégiumi nevelő és oktatómunka működő mérési és értékelési rendszeréről, valamint arról, hogy mindez

milyen módon találta meg helyét a KLG modellben.

A minőségügyi szekció munkáját a délután során a konkrét kérdések, problémák és lehetőségek számbavételével, rendszerezésével és megoldási javaslatok megfogalmazásával folytatta.

Közös gondolkodásunk eredményeit három szinten kívánjuk a kollégiumi szakma, a középiskolai kollégiumok igazgatói, kollégiumvezetői, nevelőtanárai nevében az illetékesek számára megfogalmazni:

1. Helyzetkép a minőségirányítás területéről a középfokú kollégiumokban

A konferencia során, valamint a szekcióban elhangzott hozzászólások, vélemények alapján elmondhatjuk, hogy a minőségügy helyzete a kollégiumokban a középiskolai helyzetképhez hasonlóan polarizált. Vannak kollégiumok, amelyek a minőségirányítás terén élén járnak, példamutató eredményekkel büszkélkedhetnek. Ezek az intézmények már többéves minőségfejlesztő múlttal rendelkeznek, a TQM, EFQM, BGR vagy ISO rendszer alapján építettek saját rendszert. Több kollégium vitte végig a COMÉNIUS 1 és COMÉNIUS 2 modelleket is. A fent említett intézmények rendelkeznek megfelelő szervezeti kultú-

rával, motivációval és humán erőforrással. Ezekben az intézményekben meglévőnek látszik annak a lehetősége, hogy a jövőben kollégiumra szabott minőségirányítási rendszert tudjanak működtetni. A kollégiumok másik része egyelőre csak birtokában van a MIP-nek. A rendszer kiépítése és működtetése még megoldandó feladat számukra. Olyan kollégiumok tartoznak ebbe a csoportba, amelyeknél a rendszer kiépítését a személyi feltételek (pl. kis létszám), intézményi adottságok hiányosságai jelenleg még nem teszik lehetővé.

2. A szekció beszélgetéseken felmerült témák

- A minőségfejlesztés stabilitását veszélyeztető tényező az oktatáspolitikai, oktatásirányítási nem mindig következetesen egymásra épülő, folytonosságot nem biztosító változásai.
- Folytatódik-e, folytatható-e a Comenius 1 és Comenius 2 és milyen formában?
- A kollégiumi minőségirányítási rendszer kiépítését nehezítő tényező, hogy a kollégiumi pedagógiai tevékenység hozzáadott érték típusú mérhetősége még nem kidolgozott.
- Az intézmények többségében komoly problémát okoz a tanári teljesítmények értékelésének be-

vezetése, rendszerbe építése.

- Az intézmények nagy része még csak a mérések bevezetéséig jutott el, a mérési-értékelési rendszer kiépítése még várat magára.
- Rendkívül fontos, hogy a mérési-értékelési rendszer kiépüljön, kiégyesüljön, kiteljesedjen és a minőségfejlesztési folyamat részévé váljon.
- Sajnálatos tény, hogy a kollégiumok vonatkozásában sem változott meg az ÖMIP és az IMIP koherenciája.

3. A szekció javaslatai

- A szekció résztvevői, vezetői nem vállalkozhattak a konferencián felmerült, kollégiumi minőségügyet érintő valamennyi problémát megoldó javaslatsor kidolgozására. Ehhez további fórumok, szűkebb- tágabb körű szakmai megbeszélések és továbbképzések sürgősen szükségesek.
- Az elhangzottak alapján véleményünk szerint a témában az intézményeknek differenciált segítségnyújtásra van szükségük a Kollégiumi Szövetség szervezésében:
 - a. a rendszert építőknek
 - b. a minőségügyben a kezdeti lépéseknél tartóknak
- Javasoljuk a Kollégiumi Szövetség szervezésében módszertani adatbázis létrehozását a mérések és értékelések témakörében.
- Javasoljuk, hogy egyre több intézmény tegye gyakorlattá az egymástól tanulást, tegye lehetővé eredményeinek megismerését és átadását.
- A szekció résztvevői közül a minőségfejlesztési tapasztalatokkal és eredményekkel rendelkezők a fenti javaslatok megvalósításában felajánlják segítségüket.

*Litresits Józsefné
szekcióvezető*

A kollégiumi foglalkozások tartalmi és módszertani kínálatának bővítése

Nagy Kálmán

A szekciót Szallár Csabáné (Szombathely) és Nagy Kálmán (Székesfehérvár) vezette.

Célok

A konferencia legnépesebb szekciójának kettős célja volt, az egyik a foglalkozások tervezésével, szervezésével összefüggő feladatok strukturálása intézményi oldalról, a pedagógus oldaláról és a diák kötelezettségei és lehetőségei felől is megközelítve. A második cél a foglalkozások, kiemelten a csoportfoglalkozások tartalmi és módszertani áttekintése volt.

Módszerek

A résztvevők egyéni munkaként kérdőívek segítségével a kollégiumaik vonatkozásában sok, a témát alaposan körbejáró kérdésre adtak írásos választ. Ezt követően kis csoportokba szerveződtek, majd tréning-módszerek alkalmazásával célirányosan feldolgozták az adott témát.

Eredmények, megállapítások

Az egy napot jelentő közös munka alatt gyorsan kiderült, hogy a kollégiumi szakemberek, vezetők és pedagógusok gondolkodásmódjában, a témához kapcsolódó jogszabály-értelmezésében sok esetben megtalálható az egységes gondolkodásmód, de előfordul az elmentmondásos felfogások szerint való foglalkozásszervezés is. A tréning-munka előtt a pedagógusok írásban adtak információkat, melynek célja az volt, hogy kellő alapismeret álljon rendelkezésre a téma „élő” feldolgozásához. A foglalkozástípusok heti óraszámai jelentős eltéréseket mutatnak kollégiumonként. A szekció célszerűnek látja, hogy elemezzük ennek jogszabályi hátterét.

Nem lelkesednek túlzottan kollégistáink a sok kötelező foglalkozásért. Nagyon kell ügyelnie arra minden kollégiumnak, hogy a foglalkozások egyénre szabottak legyenek, segítsék a tanuló fejlődését és lehetőség szerint érdekesek is legyenek. A sok iskolai óra után ha a csoportfoglalkozásokat is frontális osztálymunkában élük át, nem számíthatunk a részükről nagyon jó hozzáállásra. Ezért a szekció kiemelten indokoltan tartja, hogy készüljön komoly szakmai anyag a foglalkozások tartalmi és módszertani segítésére. Ehhez szükség van arra, hogy ilyen szakmai fórumokon találkozhassanak az innovációt vállaló kollégiumok, megoszthassák tapasztalatikat, bemutathassák eredményeiket. Ezt követően szükség van arra, hogy az Oktatási Minisztérium a Kollégiumi Szövetségen keresztül anyagi forrásokat teremtsen ahhoz, hogy az így összejött tudásbázis országos szinten hasznosulhasson (kiadványok).

Bevezetésre került-e az alapprogram szerinti csoportfoglalkozások rendszere?

igen	nem
<u>26</u>	<u>0</u>

Örömteli tény, hogy a kollégiumok jogszabálytisztelő magatartást tanúsítanak és bevezették az alapprogramot.

Volt-e továbbképzés (külső vagy belső) a témát érintően?

igen	nem
<u>22</u>	<u>4</u>

Látható, hogy a legtöbb intézmény szükségesnek látta, hogy továbbképzés formájába átgondolja a teendőit. Ezt a töretlen szándékot jelzi a jelen szekcióban mutatott aktív részvétel is.

Homogén csoportokban (évfolyam) zajlanak - e a csoport foglalkozások?

igen	nem
<u>16</u>	<u>10</u>

Sajnos a látható arány nem jó. Az alapprogram egyértelműen előírja, hogy a tematizált csoportfoglalkozásokat - éppen a kötött tartalmak miatt - évfolyami bontásban kell tartani. Ez némileg ellent mond a jellemző kollégiumi tradícióknak és természetesen komoly szervezési munkát igényel a vezetés részéről, de mindent meg kell tenni a szakszerű végrehajtás érdekében.

Szallár Csabáné

Ezt követően a foglalkozások tervezési, szervezési kérdései kerültek napirendre.

Alapkérdések:

1. Rögzíti-e jogszabály a tanuló heti kötelező kollégiumi tevékenységének tartalmát és mennyiségét?
2. Előírja-e jogszabály a kollégiumi pedagógus kötelező óráinak tartalmi felosztását, azaz vannak-e előírt belső arányok a különböző foglalkozások mennyiségére?
3. Intézményi szinten jogszabályilag meghatározott-e a pedagógiai tevékenységrendszer tartalma, mennyisége?
4. Milyen tervezési, szervezési, végrehajtási, ellenőrzési felelőssége van a vezetőnek és a tanárnak a foglalkozásokat illetően?

A kérdésekre a szekció – legtöbb esetben hosszas vita, érvelés, jogszabály-értelmezés, racionalitás és pedagógiai mérlegelés után - az alábbi – konszenzusos!! - válaszokat fogalmazta meg és ajánlja valamennyi kollégium számára az ezen szempontok szerinti munkaszervezés átgondolását.

1. A tanulók számára a közoktatási törvény és az alapprogram együttesen szabályozza a heti kötelező óraszámot. Maximális mértéke 15 óra/hét, ezt abban az eset-

be sem lehet túllépni, ha a tanuló valamilyen speciális programban (pl.: Arany János Tehetséggondozó Program), vesz részt. A 15 órából 13 óra felkészítő jellegű foglalkozás (szilencium, tantárgyi felzárkóztatás, tantárgyi tehetséggondozás), ezen kötelezettség alól egyéneként,

részbe vagy egészben s csoportvezető tanár a tanulóknak felmentést adhat a házirendbe rögzítettek alapján. Minden tanulónak kötelező heti egy csoportfoglalkozáson részt vennie, továbbá választania kell egy, a kollégium által szervezett szabadidős foglalkozást. Ezen két utóbbi alól semmilyen címszó alatt nem adható felmentés.

2. A kollégiumi tanár számára nem írja elő jogszabály a heti kötelező munkaóráinak tartalmi arányát. A kötelező 30 órából a csoportot vezető tanár egy óra kedvezményt kap, így heti 29 munkaórát kell foglalkozásokra fordítania a kollégium munkaszervezése szerint. Ha a pedagógiai programban rögzítésre került az egységes terhelés elve, akkor célszerű ennek értelmében a pedagógusok munkaóráinak belső arányát közel hasonlóra alakítani. Az éves munkatervben ezen belül a tanárok munkarendjében személy szerint mindenkinél ki kell mutatni, hogy a napi beosztott munkarendjén belül milyen időszakokban milyen foglalkozásokat tart (pl.: ha a munkaidő adott napon 16.00-22.00-ig tart, akkor a munkarendet ezen belül ki kell alakítani: 16.00-19.00-ig felkészítő fogl. szilencium; 19.00-20.00-ig csoportfoglalkozás; 20.00-22.00-ig kollégiumi élet szervezése.)

3. A jogszabályok az intézményeket kötelezik arra, hogy meghatározott számú és típusú foglalkozásokat tartsanak. Az óraszámok a tanulók létszámából levezethetők.

Ha egy kollégium tanulólétszámát elosztjuk 25-tel akkor a szervezhető kollégiumi csoportok számát kapjuk. Ennek 14-szerese az intézményben hetente megszervezendő felkészítő foglalkozások száma, illetve ennek 10-szerese a szabadidős programok óraszámja. A csoportfoglalkozások kötelező óraszámja értelemszerűen megegyezik a csoportok számával. A szekción résztvevők megállapították, hogy a felkészítő és csoportfoglalkozások előírt óraszámja tervezhető és végrehajtható, de a kollégiumi csoportonként szervezendő heti tíz óra szabadidős foglalkozásokhoz nincsenek meg a feltételek, ezért ezt csak részben lehet teljesíteni.

4. A foglalkozások teljes rendszerét stratégiai szinten a pedagógiai program tartalmazza. Operatív tervezést évente kell végezni, az éves munkatervben a vezetés meghatározza a pedagógiai program szerinti foglalkozási palettát. (pedagógusokra bontva) A pedagógus éves szinten a fenti két dokumentum alapján és a csoportja ismeretében megtervezi saját tevékenységét.. További feladata, hogy a csoportjába tatózó minden tanuló számára név szerint meghatározza, írásban rögzítse a tanuló heti foglalkozási kötelezettségeit. A szekció kiemelte, hogy a szakszerű munkavégzés, a tervezhető végrehajtás, valamint a belső és külső ellenőrizhetőség miatt áttekinthető, a jogszabályokhoz igazodó, a kollégium belső szabályozottságát (PP, MIP) is figyelembe vevő dokumentációs és adminisztrációs rendszer szükséges.

Sajnos a szekció egy napos munkája nem adott lehetőséget arra, hogy a fentiek elemzésén túl a foglalkozások tartalmi, módszertani kérdéseire is válaszokat keressünk. A szekció feltétlenül javasolja, hogy a közeljövőben hasonló tartalommal folytatódjon ez a kollégiumi szakmai diskurzus, mely hatékony belső továbbképzésnek minősíthető.

Nagy Kálmán
igazgató

A nevelés gyakorlata és az alapprogram kapcsolata

dr. Simon István

A szekciót vezette:

Dr. Simon István Budapest, és
Peleiné Vesza Judit Debrecen.

Bevezető alapelvek és megállapodások

A szekcióban 21 kollégium képviseltette magát. Aktív munka volt jellemző mindvégig. Sok-sok jelzéssel, kérdéssel, munkák és problémák bemutatásával.

A kollégiumok között volt gazdaságilag és pedagógiaiilag önálló, volt közös igazgatású, illetve nagy egységen belüli tagintézmény.

Volt egészen nagy 500 fős, és egészen kicsi 19 fős kollégium. Ebből az látszott, hogy igen nagy szükségünk van azokra az összefüggésekre, amelyeket beterveztünk, hiszen ez a helyzet annyira összetett és differenciált, hogy valóban sokféle változata van – és szükséges hogy legyen – a Kollégiumi nevelés országos alapprogramja megvalósításának.

Nagy feladat, nagy munka volt a kollégiumoknak a pedagógiai programok átalakítása, hiszen a kollégiumi foglalkozások új rendjét, és rendszerét jelentette, ami – reményeink szerint - a kollégiumi nevelés tartalmi megújulását is magával hozza az elkövetkező években.

- Tudjuk, - és ennek szellemében tanácskoztunk - hogy a közoktatási kollégiumokban élő tanulók hagyományok és jogszabályok által meghatározott, szervezett keretek között, a kollégium erkölcsi, érzelmi és szociális védelme alatt élnek iskolás éveiket. A család, családi környezet átad jogokat és kötelességeket a kollégiumnak, mint befogadó intézménynek, illetve a kollégiumi tanárnak, mint a szülőt pótolni hivatott, erre szakosodott pedagógusnak. Így a kollégium egyik természetes partnere a család mint küldő, a másik az iskola, melynek elvégzé-

sében a kollégium segíti a tanulót.

Azt is tudjuk, hogy a kollégiumpedagógia a családi, az iskolai és a bentlakásos nevelés sajátos jellemzőit tartalmazó, összesítő pedagógia. A kollégiumi nevelésben egyaránt hangsúlyos szerepet kap az egyéni képességek kibontakoztatásának támogatása, a gyermekek és fiatalok testi, lelki, szociális fejlődésének segítése az életkori sajátosságai és egyéni adottságaik figyelembe vételével. A kollégiumpedagógia törekszik a családból hozott értékek

megőrzésére és fejlesztése. Biztosítja az iskolai követelmények teljesítésére való felkészülést, a tehetséggondozást, a felzárkóztatást. Segíti a tanulók pályaválasztását, továbbtanulását, szakma-tanulását, jövőjük alapozását. Ugyanígy a kollégiumi foglalkozások és tevékenységek átszővik és irányítják a tanulók életét. A kollégium a maga sajátos arculatával, hagyományrendszerével, foglalkozásaival, tevékenységeivel, a szabadidő megszervezésének változatos módjaival hozzájárul az ott eltöltött idő hasznos és örömteli megéléséhez. A különböző foglalkozási, tanulási formák biztosításával, a felzárkóztatás, és tehetséggondozás változatos módjaival, követhető életviteli mintákkal, példákkal lehetővé teszi azt, hogy a kollégisták érdeklődésüknek, képességeiknek, pályairányultságuknak, szakmaválasztásuknak és tehetségüknek megfelelően tanulhassanak és készülhessenek önálló életükre.

Vizsgáltuk:

- hogy hogyan sikerült az egyes témakörök megtervezése, beépítése a pedagógiai programokban, azok megvalósítása az éves programokban, illetve a gyakorlatban,
- milyen törekvések vannak a kollégiumokban a csoport-foglalkozások megtervezésére és megtartására,
- valamint hogyan „támogatják” a szabadidős foglalkozások a kötelező témakörök megvalósítását.
- az ún. „praktikus megoldásokat” a gyakorlatban megvalósítható ötleteket, javaslatokat.

Összegyűjtöttük a felmerülő, a munkát akadályozó, a program megvalósítását akadályozó problémákat.

A szekcióban elhangzottak rövid összefoglalása

A munka menete: Minden jelenlevő röviden bemutatta magát és intézményét. Elmondta, hogy sikerült a pedagógiai program elkészítése, milyen visszajelzést kaptak a fenntartótól A legtöbben azt is szóba hozták, hogy milyen tapasztalataik voltak a legutóbbi nagy munkában, a házirendek elkészítésében.

Fő alapvetések:

a) Szükség van alapvető szemléletváltásra, ha azt akarjuk, hogy az alapprogram fent említett céljai és értékei beépüljenek pedagógiai munkánkba, és a kollégium nevelésben azok megvalósulhassanak. Mindenki fontosnak tartotta elmondani, hogy a kollégiumokban megszűnt a munkák „ad-hoc” jellege és megvalósulni látszik – ahol azt igazán akarják és komolyan veszik – a rendszeresség, a tervezhetőség és a pontosság.

b) Alapos átgondolás és együttes munka folyt a legtöbb helyen. Sajnos akadtak magukra hagyott vezetők és alig-alig bekapcsolódó tantestületek és kollégák.

c) Több helyen szinte az egész programot át kellett írni. Azok, akik azelőtt is az alapprogram alapelvei szerint dolgoztak, ott elsődlegesen a kiegészíteni kellett a rendelet témaköreinek, az időbeosztások rendjének, valamint a törvény új elemeinek beemelésével.

d) Pozitívum, hogy a jelenlevők kollégiumaiban a kollégisták nagy része részt vesz a csoportmunkában, az egyes témakörök feldolgozásában. Ugyancsak azt a jelzést kaptuk, hogy a kollégisták elfogadták, hogy egy kollégiumi szabadidős foglalkozáson mindenkinek részt kell venni. Itt az alábbi problémák adódtak:

- továbbra is probléma több helyen az iskolai szakkörök és egyéb délutáni foglalkozások – egyes helyeken ennek sokasága - hogyan építhetők be a foglalkozások teljesítésébe;
- nagy nehézséget jelent a művészeti iskolák kollégistáinak időbeosztása. Szinte lehetetlen annak megvalósítása, hogy egy este kilenckor „haza érkez” zenészt némi tanuláson túl bármire is lehet foggni;
- ugyancsak nagy gond az OKJ-és kollégisták időbeosztásához igazítani a kollégiumi foglalkozásokat. Ennek a másik oldala, hogy ezek a kollégisták mind 18 év felettek és a helyzetük alig beosztható egy-másik kollégiumban, hiszen közoktatási kollégisták ugyan, de valójában felnőttek. Nehéz együttműködni velük. Sokan nem is törődnek azzal, hogy a kollégium nem csak szálláshely.

- ugyancsak gyakorlati akadályt jelent egyes szakiskolások változó gyakorlati és iskolába járási rendje. Emellett, ha ezek szintén már érettségizettek, akkor az előző bekezdésben jelzettek ugyan csak érvényesek.

Mindezek azt jelzik, hogy országosan is, regionális, vagy megyei keretek között is foglalkozni kell a tapasztalatokkal, a megoldási lehetőségekkel. Át kell gondolni az egyes programok egyedi jellemzőit, az egyes kollégiumok sajátosságait és saját arculata alapján. Ennek érdekében folyamatosan finomítani, differenciálni kell az egyes intézmények programjait, a helyi lehetőségeket és szükségességeket, specialitásokat az alapprogram és a jogszabályok figyelembe vételével. A lényeg, hogy ez a munka egyrészt nagyon egyedi, hiszen mindenkinek saját intézményében kell megoldani, másrészt össze kell fognunk, hogy a sikeres megvalósítások segíthessék a többi kollégiumokat is.

Tapasztalatok

1. Általában mindenütt időben elkészítették és a fenntartó által meghatározott időre leadták a pedagógiai programokat. Több helyen jelzés nélkül elfogadva visszakapták. Vannak kollégiumok, amelyen jelen pillanatig sem kaptak visszajelzést. Megállapítottuk, hogy a jogszabály értelmében ez elfogadottnak számít.

2. A legtöbb megyében volt szakértői vizsgálat is.

3. A közös igazgatású intézmények egy része kénytelen volt megelégedni a 3-10 oldalas rész program lehetőségét az intézményi programon belül. Ez nehezen is értelmezhető, ugyanis a jogszabály ebben az esetben „egy pedagógiai programról” beszél. Azt, hogy a törvény külön meghatározza, hogy a kollégium pedagógiai programjában mi és hogyan szerepeljen, s hogy ezt általában úgy értelmezzük, hogy – s a többség megkapta ezt a lehetőséget – az „egy intézmény egy programjában” a kollégiumi II. részként, „B részként”, mellékletként teljes kollégiumi program kidolgozásaként szerepeljen. Szükségesnek látszik itt törvényértelmezésről állásfoglalás.

4. A beszámoló kollégák többsége nem ismeretlenül és nem előzetes ismeretek és tapasztalatok nélkül kezdte el a munkát.

- a kötelezők betervezése és megvalósítása volt – és jelenleg is az - a legnehezebb feladat, hiszen ilyen tartalmú foglalkozási témáknak csak egy része volt eddig ismert.

- az Arany János Program tapasztalatai néhány helyen igen jó segítséget nyújtottak mind tervezésben, mind szervezésben, mind megvalósításban.

- a legtöbb helyen gondot jelent a pszichológust „igénylő” foglalkozások megszervezése. Erre segítséget kérnek a kollégiumok mind a továbbképzések megszervezése, mind az anyagi támogatás, mind a pszichológia szak megnyitása, mind a saját kollégiumpedagógiai pedagógia intézet megszervezése érdekében.

- ugyancsak gondot jelent több helyen az olyan témákhoz kapcsolódó foglalkozások megvalósítása, amelyek nem kötődnek közvetlenül az egyetemen, vagy a főiskolán tanult szakokhoz.

- a szabadidős foglalkozások meghirdetett palettája igen széles volt. A tanulók választottak, a foglalkozások beindultak, működnek. A fentebb említett problémákhoz ismételtelen csatlakozik, hogy a kislétszámú kollégiumokban a tanárok is igen kevesen vannak, s a sokféle kötelezettség aligha megvalósítható még ott is így van ez, ahol törekvés van rá.

A foglalkozások megszervezése

A foglalkozások megszervezése, a tanulók regisztrálása, a jelenlét számontartása több ötletet és lehetőséget mutat a lehetséges megvalósítás érdekében.

1. Folyamatos, rendszeres csoportfoglalkozásokon
2. Tömbösítések egyes témakörökben
3. Forgószínpados megoldások
4. Kredit-rendszer
5. Csoport és egyéni, valamint szabadidős foglalkozások párhuzamos szervezése
6. Illetve ezek egyikének másikának kombinálása.

A felvetődött problémák a következők:

- A kiskollégiumok áldatlan helyzete; egyes helyeken a megvalósítás szinte lehetetlennek látszik.

- A fenntartók nem veszik figyelembe a létszámok feladat-rendszerű kiszámítását és csak a 10+14 órát kívánják finanszírozni.

- Nehéz a rendszeres regisztráció, a hiányzások igazolása, azok pótlása illetve szankcionálása.

- Több témakörben a kisebb településeken, de szinte mindenütt szakember hiány van. Illetve ha volna is szakember az iskolai, kollégiumi óradíj sokszorosát az intézmény, illetve a fenntartó nem kívánja kifizetni.

- Gátolja a szakember képzést és továbbképzést, hogy az ötven éven felüliek nem kívánnak tovább képzésre menni. Ez persze rossz jogszabály-értelmezés, de a kollégiumi gyakorlat ez.

- Az anyagi háttérrel sem a foglalkozások finanszírozására, sem a továbbképzés finanszírozására sem az intéz-

mények, sem a fenntartók nem óhajtják biztosítani.

- A feladat-centrikusság csak a kollégisták érdeke és csak ők – azaz mi – szorgalmazzák. A fenntartók gyakran alkalmazzák az létszám jellegű, illetve az előbb jelezett óraszám jellegű (szikár 24 óra) kiszámítási formát.

Két reagálás megjegyzésekre:

A szekció úgy érezte, hogy a szülői szervezet képviselőjének megjegyzése, amely a Kollégiumi nevelés országos alapprogramja „utópikus” voltára utalt, nem állja meg a helyét. A beszámoló is és erőfeszítések is ezt mutatják. Elismerjük, hogy a mi rosszul ellátott, gyakran bizonyos esetekben diszkriminált intézményrendszerünkben egy ilyen újonnan bevezetett dokumentum megvalósítása nem díszmenet és nem feltétlenül mindenütt sikertörténet. De általánosságban igaznak tartjuk, hogy mind szakmai munkában, mind szakmaiságban, mind a megújulási lehetőségekben, mind szakmai munkánk elfogadásában és elismertetésében, mind pedig a kollégisták nevelésében, ezek gazdagító és tájékoztató programjainak megszervezésében, a tehetséggondozásban és a rendszeres munka elősegítésében a Kollégiumi nevelés országos alapprogramjának bevezetése előrelépést jelentett.

A szekció reagált az iskolához, az iskolai tanítási rendszerhez való hasonlítás közeli-től szóló felszólaláshoz is.

Ezek szerint a szervezethez, a jó irányítás és a munka áttekinthetősége, a kollégiumi tanulók mindegyikének legalább két kollégiumi foglalkozásra irányítása még nem „a kollégium iskolásítása”. Mi kollégiumi tanárok látjuk ezt a legjobban és nem is kívánjuk iskolásítani a kollégiumot. Arra törekszünk, hogy az alapprogram alapján minden kollégista kapjon lehetőséget rész venni az egyes témakörök tájékoztatás, ismeretközlő, problémafelvető, a gazdagító, dúszító tehetséggondozó, a személyiségfejlesztő önismereti és a szabadidős foglalkozásokon. A cél a mindenkire és a fenti lehetőségekre kiterjedő, értékátadó nevelés-centrikus foglalkozás-rendszer (és nem tanóra-rendszer) megszervezése.

A szekció úgy látja, hogy a kollégiumi alapprogram és foglalkozási terv lehetőség a kollégistáknak és a kollégiumi tanároknak arra, hogy a közoktatásban és a szakoktatásban kevésbé hangsúlyos ismeretekből, élményekből, művészeti hatásokból adjon olyan válogatást, amely kihát a kollégium és a kollégista életére, tanulására, életvitelére, szabadidejének eltöltésére, alkalmazkodóképességére, toleranciájára, konfliktuskezelésére éppúgy, mint az élethosszig tartó tanulás igényének kialakítására.

Dr. Simon István

A nevelő tanári továbbképzés rendszere

dr. Benedek István

A szekciót vezette:

Dr. Benedek István Budapest, és
Veres Katalin Budapest.

A szekció munkájában önkéntes jelentkezés alapján 16 fő regisztráltatta magát. A szombat délelőtti szekcióülést Veress Katalin, a budapesti Fábry Zoltán Középiskolai Kollégium igazgatója vezette, délután Benedek István folytatta a munkát.

A szekcióülésen felvetett főbb témakörök

- Legyen, ne legyen nevelőtanári szak a hazai tanárképzésben. A téma körüljárásakor körvonalazódni látszik egy konszenzus, hogy külön nevelőtanári szakra nincs szükség, hiszen a korábbi kezdeményezéseket (Eger, Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola, Szeged, Juhász Gyula Tanárképző Főiskola) is az érdeklődés hiánya miatt megszüntették. A hatályos oktatási törvény, középfokon pedig egyetemi végzettséget ír elő nevelőtanári munkakörre.
- Differenciálható-e a továbbképzés rendszere különböző gyakorlattal

rendelkező pedagógusok számára. A vitában tulajdonképpen ismeret- és kompetenciahatárok felvetésére került sor, milyen konkrét készségeket, ismereteket kell tudnia a kollégiumban nevelőtanári munkát vállaló pedagógusnak, illetve akár a több évtizedes gyakorlattal rendelkező hogyan kényszerül rá az új fejlődéslelektani, módszertani tantárgypedagógiai ismeretek megújítására. E témakörben markánsan megjelent az 50 év feletti korosztály kötelezhetőse továbbképzésekre.

- Az iskolákkal egybeszervezett kollégiumok tanárai a 7 évenkénti kötelező továbbképzést eredeti szakjuk szerint vállalják fel, vagy biztosítható-e számukra sajátos nevelőtanári munkával kapcsolatos akkreditált képzés.
- A résztvevők aktív beszélgetésben és vitában elmondták saját tapasztalataikat a tantestületeken belüli rendkívül differenciált nevelőtanári felkészültségről, személyiségükről, jelezték, hogy még mindig gyakori az iskolák részéről a nem megfelelő tanárok kollégiumba helyezése, „parkoltatása”.

- Felvetődött az idegen nyelvtudási pótlék ügye is, hiszen az 1992. óta egyetemet végzettek már csak nyelvvizsgával kapnak diplomát. A kollégiumi nevelőmunkában egyre több korrepetálást, segítséget kell adni az idegen nyelvek eredményes tanulásához.
- A szombat délutáni szekcióülésen dr. Benedek István prezentáció keretében bemutatta a tanári szerep, tanári személyiség mai értelmezésével és elvárásaival kapcsolatos problematikát. A résztvevők helyeslően fogadták a kollégiumi nevelőtanár megváltozott szerepének újra definiálását, ötletét, szakmai elterjesztését.
- A résztvevők tájékoztatást kaptak a Kollégiumi Szövetség által akkreditált három továbbképzési formáról.

1. Kollégiumpedagógiai ismeretek című 30 órás akkreditált képzést elsősorban a kollégiumi munkára most, vagy 2-3 éve vállalkozó pedagógusoknak hirdettük meg. A képzés célja, hogy az ő pályaszocializációjukat segítsük, megismertessük e szakma szépségeit, bemutassuk a fejlődési lehetőségeket, irányokat. Ezt a kurzust 25 fő végezte el sikeresen.
2. A kollégiumi pedagógiai módszertani kultúra fejlesztése, 30 órás akkreditált továbbképzést a gyakorlattal rendelkező nevelőtanárok számára hirdettük meg. Itt a kollégiumi nevelés országos alapprogramjához kötődő foglalkozások, a hagyományrendszer ápolás, a tervező, szervező munka, az időgazdálkodás, a tanórán kívüli tevékenység, a nevelő-oktató munka dokumentumrendszere, mint fő témakörök szerepelnek a programban. Ezt a kurzust 16 fő végezte el sikeresen.
3. Kompetenciaváltozások a kollégiumi nevelő-oktató munkában, intézményvezetésben című 60 órás akkreditált kurzust eredetileg vezetőhelyetteseknek, vezetőknékné szántuk. A kurzus célja, hogy segítséget adjon a vezetői pályázat megírásához, segít-

se a professzionális vezetői szemlélet kialakítását és a minőségfejlesztés, minőségbiztosítás kollégiumi lehetőségeinek bemutatását. A kurzust 12 fő végezte el eredményesen. Benedek István bemutatta a kurzusok végén készült hallgatói értékelés eredményeit, grafikonjait, ami bizonyítja, hogy a résztvevők anonim módon magas elismerésben részesítették a képzést.

Mindhárom képzés záróaktusa, hogy több témából választhatóan egy záródolgozatot kell elkészíteni. Óriási dolognak tekintjük, hogy most 53 db kollégiumpedagógiával, működéssel kapcsolatos dolgozatunk van, amelyből a legjobbakat a kollégiumi újságban is szándékozunk megjelentetni. Tehát a képzés műhelymunka jellege ilyen irányban is folytatódik.

A továbbképzésekre az Ady Endre Fővárosi Gyakorló Kollégiumban került sor, ahova szívesen jöttek a hallgatók. A résztvevők megismerhették egy kollégium működését, dokumentumrendszerét, a minőségfejlesztésben elért eredmények mögötti erőfeszítéseket, a teljes szellemi bázist, a teljes minőségirányítási, és pedagógiai programot.

A képzés során és a hallgatói értékelésekben folyamatosan felvetődik az az igény, hogy a résztvevők készen kívánjanak kapni különböző anyagokat (partneri elégedettség kérdőíveket, munkaterveket, házirend mintákat, alapprogramhoz kapcsolódó foglalkozási terveket, tanulói nyilvántartásokat, tanügyigazgatási dokumentumokat, gazdálkodással kapcsolatos szabályzatokat). Nyilvánvaló, hogy a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség érdekvédelmi munkája mellett e kérdésekre is kell szakmai választ adni, mintákat adni, mert erre igény van. Ezért szorgalmazzuk szakmai, módszertani kiadványok megjelentetését.

A képzéssel kapcsolatosan felmerült a szálláslehetőség megoldatlansága. Örömkre, a Váci Mihály Kollégium igazgatója, dr. Patai Kálmánné vállalkozott arra, hogy előzetes bejelentkezés alapján, térítés ellenében, szükség szerint a képzésben résztvevőknek szállást biztosít.

dr. Benedek István bemutatta az elmúlt időszakban megjelent kollégiumpedagógiával kapcsolatos szakmai publikációkat, bibliográfiákat, és szólt a

közoktatásvezetői másoddiplomás szakvizsgák képzésben elkészült kollégiumi vonatkozású szakdolgozatokról is.

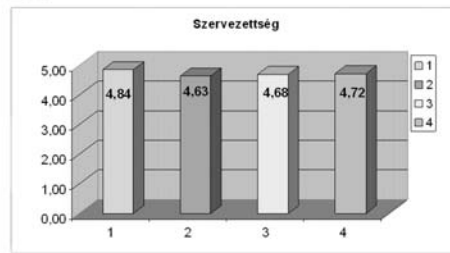
A Budapesti Műszaki Egyetem Műszaki-Pedagógiai Tanszékén folyó közoktatásvezetői másoddiplomás továbbképzésben az elmúlt 10 év alatt 86 kollégiumpedagógiával foglalkozó kollega szerzett oklevelet, akik kellő mozgósítással a szakmai műhelymunka szakmai, szellemi bázisának is tekinthetők.

A szekció összefoglaló vasárnapi plenáris ülésen a szekcióvezető elmondta, hogy a szövetséggel közösen tervezi a kollégiumi nevelési alapprogramhoz kapcsolódó 7 témakörhöz egy-egy 30 órás kurzus akkreditálását, kifejezetten módszertani jellegű tematikával.

Az előadó nagy hangsúlyt fektetett az egyes pedagógus bensőjéből fakadó továbbképzési motivációra. A továbbképzés éppen az a terület, ahova kényszeríteni senkit sem lehet, mert az úgysem fogad be semmit. Az I. kurzuson is volt két olyan kollega, aki „kényszerből” vett részt a foglalkozásokon, s a teljes csoport számára volt kellemetlen, hogy a mikro csoportmunkában, egyéni prezentációban teljesen elutasító magatartást tanúsítottak. Félő az is, hogy az ilyen kollégiumi konferenciákat, fórumokon elemmentáris igényrel megjelenő továbbképzési igény a hétköznapi sodrával elhamvad.

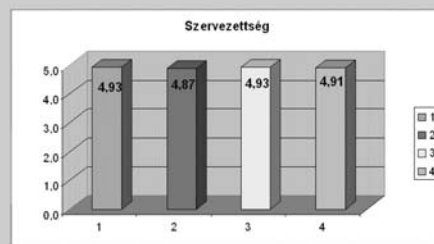
Honlapunkon december 1-től letölthető formában ott van a 2005. január 13-i kurzus anyaga, időpontja, jelentkezési lapja és összesen 2 jelentkező akadt

1. kurzus

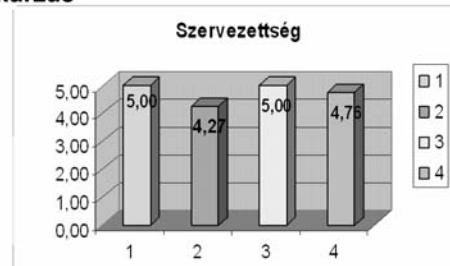
A képzés szervezetsége	4,84	1
Étkezés, kiszolgálás	4,63	2
A képzés helyszíne, szolgáltatások, figyelmességek	4,68	3
ÁTLAG	4,72	4

2. kurzus

A képzés szervezetsége	4,93	1
Étkezés, kiszolgálás	4,87	2
A képzés helyszíne, szolgáltatások, figyelmességek	4,93	3
ÁTLAG	4,91	4

3. kurzus

A képzés szervezetsége	5	1
Étkezés, kiszolgálás	4,27	2
A képzés helyszíne, szolgáltatások, figyelmességek	5	3
ÁTLAG	4,76	4

az egész országból. Jelen pillanatban nem tudjuk, hogy a II. vagy a III. kurzust a megtervezett időpontok szerint el tudjuk-e indítani, tehát van-e reális igény a továbbképzésekre. Lehetséges az is, hogy valami úton-módon az információ nem jut el a célzott közegehez, az érintettekhez.

Egy állítást talán a szakma elfogadna, hogy kollégiumpedagógiai szakmai, módszertani felemelkedés nevelőtanári presztízs ezután sem képzelhető el folyamatos tanulás és továbbképzés nélkül.

dr. Benedek István

A „Kollégium - 2004“ konferencia állásfoglalása

Az utóbbi években zajló társadalmi folyamatok változatlanul a gazdasági, kulturális különbségek növekedését, a társadalmi mobilitás csökkenését okozzák, sőt a hátrányos helyzet törvénytelenül újratermelődik.

A polarizáció visszafordításának, a mobilizáció fenntartásának szinte egyetlen eszköze a - képességének megfelelő - tudáshoz jutás lehetőségének biztosítása valamennyi gyermek számára.

Ennek következtében a kollégium esélyteremtő, hátránykompenzáló, tehetségmentő szerepe egyre inkább nélkülözhetetlen. Bár ez a felismerés politikai jelszavak, programok szintjén általánossá vált, a kollégiumi intézményrendszer helyzete nem javult, sőt az utóbbi időben számos csapást is el kellett szenvednie:

- szakmai leértékelést jelentett a kollégiumi nevelők "pedagógiai felügyelővé" való átminősítésének kísérlete;
- a fejlesztési források megszüntetését "eredményezte" a Nemzeti Kollégiumi Közalapítvány tervezett felszámolása;
- a finanszírozási alapok megrendülését okozta a normatív támogatások fokozatos értékvesztése.

Nem történt előrelépés az alapvető problémák – a rendszeridegen fenntartói szisztéma, a kiszolgáltatott helyzetet okozó autonómia-hiány – felszámolásában sem, és nincs is kilátás olyan politikai közállapotokra, amelyben kétharmados törvények szükséges és értelmes változtatása megtörténhetne.

Erre a helyzetre a szakma a belső energiák mozgósításával, az erőfeszítések növelésével reagált: elutasította a "pedagógiai felügyelő rendszer" bevezetését, egyelőre sikerrel védte meg a Nemzeti Kollégiumi Közalapítványt, és – hosszú távú terveit nem feladva – a jelentős részben csak saját kompetenciájába tartozó szakmai fejlesztési célokra koncentrált (programokat alkotott, továbbképzési rendszert hozott létre stb.).

A 'Kollégiumi nevelés országos alapprogramja' a szakma összefogásának meghatározó jelentőségű terméke. Céljainak megvalósítása fontos feladat, ennek sikeres megoldására – tudományos háttérintézmények híján – csak a gyakorló pedagógusok együttműködése révén van esély.

A legfontosabb teendők:

- a kollégiumi foglalkozások színvonalának és hatékonyságának növelése;
- az Alapprogramban megfogalmazottak átültetése a pedagógiai gyakorlatba;
- a minőségi munka szervezeti, személyi és tárgyi feltételeinek megteremtése;
- a pedagógus-továbbképzés bővítése, különös tekintettel az Alapprogram témaköreire;
- a kollégiumi pedagógiai szakmai szolgáltatás bázisának megteremtése.

Szervezetünk partnerként számít mindenkire, aki fontosnak tartja ezeket a célokat, különösen:

- a szülőkre és a szülői szervezetekre;
- az önkormányzatokra és szövetségeikre;
- a pedagógusok szakmai és szakszervezeteire;
- a parlament szakbizottságaira és az oktatásirányítás szereplőire.

Fonyód, 2004. december 5.